

Nýggj Føroya Bjór kapping

Í samband við at nýggja bryggj húsið hjá okkum er liðugt, bjóða vit øllum til eina kapping:

Hvussu nógvar fløskur av øli eru bryggjaðar við gamla bryggj húsinum frá 4. juli 1953 til 1. mai 1975?

2000 kr. í virðisløn

Tann sum er nærmast við rætta svarið fær:

50 eykavinningar Uppá ein kassa av øli ella sodavatni.
(um fleiri hava sama svar verður kastað lut)

Send ein lepa inn við navni og adressu og einum tali soleiðis:

Navn: _____

Adressa: _____

eg giti fløskur

Merkið brævbjálvan:

Føroya Bjór Bryggj húskapping

Box 4
Klaksvík

Til tey sum hava hug at rokna, kunna vit siga, at vit í 1954 bryggjaðu 200.000 fløskur tilsamans, meðan vit bert í juli mánað 1974 seldu 214.000 fløskur.

Rætta svarið liggur hjá Notarius Publicus í seglaðum brævbjálva, til frestin at senda inn er úti 14. mai. Tá verða øll tey innkomnu brøvini kannað og vinnararnir úrtíknir.

Vinarliga

Føroya Bjór

Starvsfólkio á Føroya Bjór kann ikki luttaka í kappingini.

Framhald frá síðu 8

eg varð vald til formann og havi verið tað síðani við undantak av einum ári. Av nevndarlimum kann eg m.a. nevna Gerdu hjá Viktori og Helgu hjá Poul Jóhannisi. Í 1938 gjørdur vit verkfall, ið bert vardi 1 dag. Semingsmaðurin, Gunnar Dahl-Olsen, sýslumaður, varð boðsendur, og úrslitið varð, at vit fingtu tímalønina upp frá 30 oyrum til 40, ein stórsigur. Í hesi mongu ár hava vit so strítt og strembast fyri at fáa livilig kor fyri statt okkara, og mannliga hava vit staðið saman bæði í samráðingum og verkföllum, og væl er vunnið fram á leiðina, men enn er langt á mál.

Elsti og yngsti nevndarlimur innan arbeiðarafelagini í Føroyum.

standa í botni, men vit gevast ikki.

Eg havi eisini øgiliga nógva at takka nevndunum gjøgnum árin og núverandi fyri, altið hava tær staðið og standa væl saman um krøv okkara.

Til Andreu Ártung við tøkki fyri felagsgagnligt arbeiði.

Havnar Arbeiðsmannafelag
1910 — 16. januar — 1936

Andrea: Ja, tað var vakurt av teimum.

Valevni

Vit: Hevur tú ikki fleiri ferðir verið uppstillað?

Andrea: Einaferð, í 1940, vit vóru 2 kvinnur, Sofia Petersen og eg, men tú veist, hvussu tað gongst okkum kvinnum at fáa atkvøður.

Skalda- og tónleika-gávur

Í stovuni stendur eitt orgul, og fær tað okkum at minnst, at Andrea hevur yrkt fleiri sangir

og eisini gjørt lög. Vit spyrja, men torført er at fáa svar, líka so djørv sum Andrea er at stríðast fyri arbeiðskvinnuni, líka so smæðin er hon, tá tostast skal um hana persónliga og gávur hennara. At enda visir hon okkum ein sang, yrktan til Havnar Arbeiðsmannafelag:

sí niðanfyri

Eisini visir Andrea takkarbrævið, sum felagið sendi henni og sigur: Jona, tað er stuttligt hjá tær at siggja hetta, tí pápi tin hevur undirskrivað tað sum formaður, og ljóðar tað:

Frú A. Ártung,
Tórshavn.
Havnar Arbeiðsmannafelag
veitir tygum sína bestu tøkki fyri

fundarsingin, tygum hava yrkt til okkum. Sangurin var upplisin á aðalfundi hin 16/12-1933, og var hann væl umtóktur av limunum.

Fyri Havnar Arbeiðsmannafelag
J.P. Henriksen
Poul Juul Djurhuus

Nú kemur dótturin Asvør inn við nátturða til okkara. Tær bígva saman, sostatt 3 ættarlið í einum húsum, so sum vit eru von við í landi okkara, og her eins og aðra staðir merkir ein tann góða anda, ið inni er.

Aðrenn vit skiljast spælir Andrea fyrri mærs sangin, hon yrkti til fiskimannin.

Vakrari minni frá hesi samrøðu kundi eg ikki fáa við mær.

jona

Javnbjóðis løn

Vit: Hvussu við javnbjóðis løn fyri mann og kvinnu?

Andrea: Ja, hesum hava vit sanniliga stríðst fyri, nú er munurin í tímalønini 1,88 kr., vit kr. 17,69 og teir 19,57, men her má Føroya Løgting seta inn, tað er heldur enn løgi hagani, at tá tað er arbeiðaralønin, so fáa vit onga livgan; tó lat meg ikki gloyma, at dyrtíðarvibótina gjørdur teir eins fyri mann og kvinnu. Hetta má væl peika móti ljósari tíðum fyri okkum.

Vit: Og nú er aftur sáttmála-loysi.

Andrea: Ja, og vit eru aftur í samráðingum, sum í løtuni

1. mei í Fuglafirði

Vit: Nevndin og tú vóru boðin til Fuglafjarðar.

Andrea: Ja, og den blískapur. Tað verður ein 1. mai, ið seint verður gloymdur av okkum. Og hvat heldur tú, at gera meg til heiðurslim og geva mær gávu omaná, hesa vøkru silvurbrosju við bláum steini og innskriftini: 1. mai 1975. Frá Fuglafjarðar Arbeiðskvinnu- og Arbeiðsmannafelag.

Vit: Tað gleðir okkum stórliga at hoyra um virðingina og takksemið, tey har norðuri visa tær, men har stendur ein silvureskja við innskriftini:

Hygg upp! kammeratar og gevi ans!
Her er vart tað blóðreyða merki!
Vit fylkjast um teg so nógvir mans mót kúgan, og ljótari verki!
Tá stinnist hugur, tá knýttast bond, for frælsi, javnað' og bróðurond!

Tann blóðreyði litur er livsins mátt, eitt ljós í tí harðasta stríði, eitt skjeldur og vernd, ið hevjar set hátt for øllum á skuggasiðu!
Tí halda vit áfram við góðar' vón for sanna bróðurond, vár besta sjón.

Tann gylti kransur vart merki ber, oss minnir um sólina bjørtu, sum týnir burt hitt harðasta gler.

og vermir tey stúrandi hjørtu!
So stímbrastr allir í felagsbond, tí frælsis sólir er oss í nánd!

Vit verja vilja ta mannaætt, ið suffar og strevast á foldum!
Ein annar ei hevur betri rætt, tí øll eru sprottin av moldum!
Vart merki, minn okkum, hvønn og ein, at leiðin vár hon er sonn og bein!

Tí veittra! tú blóðreyða flagg so hátt!
Tú veri vart samlingamerki!
Vit lita bert á teg, ei falla í fátt men brynja oss í tímum serki!
Tá lættir dimmið, brátt dagur er!
Vit hevja vart flagg, og áfram tað ber!